

El conseller d'Economia, Andreu Mas-Colell, i el de Presidència, Francesc Homs, en un dels últims plens al Parlament ■ ALBERT SALAMÉ / ARXIU

Una pròrroga útil?

SITUACIÓ • Experts en economia consideren que allargar la pròrroga d'un pressupost durant tot l'any crearia incerteses **DECRETES** • Mantenen que un govern ha de programar les inversions i no pot treballar des de la provisionalitat econòmica **PAUSA** • Estan d'acord, però, que es congelin els comptes fins que no hi hagi una flexibilització del dèficit

Marc Bataller
BARCELONA

El debat sobre el pressupost impregna i impregna l'agenda política durant les pròximes setmanes i ara que s'ha posat damunt la taula una nova possibilitat, la de la pròrroga, totes les formacions hi diuen la seva. Però, realment, què opinen els experts en economia sobre aquesta qüestió? És viable una pròrroga dels comptes? Què passaria si durant tot l'any no s'aprova cap projecte i es funciona amb els números del 2012? Què s'ha de fer amb el sostre de dèficit?

Aquest diari ha contactat amb quatre professors i catedràtics d'economia, que coincideixen a demanar que el límit del 0,7% del PIB s'elevi i que l'Estat espanyol faci una distribució més equitativa del dèficit, i també mantenen que és molt complicat, i incert, poder treballar tot un exercici complet amb un pressupost prorrogat. Això sí, durant uns mesos, mentre no arribi

aquest oxigen per a Catalunya, sí que pot ser un bon instrument. "L'escenari ideal seria que la Unió Europea flexibilitzés el dèficit per a Espanya i el govern espanyol, per a Catalunya", exposa el catedràtic d'economia de la Universitat Pompeu Fabra (UPF) Oriol Amat. Per tant, veu el límit del 0,7% inasumible, perquè les retallades se-

Tots advoquen perquè l'Estat doni més oxigen a Catalunya i elevi el límit per sobre del 0,7%

rien dramàtiques. Malgrat tot, si el percentatge es consolida i La Moncloa no cedeix en les seves impositcions, llavors una pròrroga dels comptes públics podria ser "l'alternativa menys dolenta", encara que "generés problemes d'inversions".

Un altre catedràtic de la UPF, José García Montalvo, es mostra més expeditiu i assenjala que no tindria cap sentit allargar una pròrroga

molt de temps perquè "políticament" és "impossible". Argumenta que, si la Generalitat continués amb aquest panorama tot l'any, el dèficit final augmentaria fins al 2,5% o el 3% i el Ministeri d'Hisenda podria tallar l'aixeta de les transferències o del fons de liquiditat autonòmica —aquest any el govern català demanarà prop de 9.073 milions d'euros—. Fins i tot augura que la tisorida podria ser pitjor.

La "trampa" del fons

Els 9.073 milions que es demanen suposen gairebé un 40% dels 23.000 que s'han previst en aquest programa estatal. És l'única porta a què la Generalitat pot trucar per finançar-se. El govern català farà servir uns 1.400 milions per gastar en pressupost —el que li correspon amb el sostre de dèficit del 0,7%— i la resta, principalment, en venciments de deute. En aquest sentit, l'executiu sempre s'ha queixat que Catalunya tingui un dèficit fiscal d'uns 16.000 milions d'euros i que, a sobre, hagi de demanar diners a

2,3%

És el límit que hauria de tenir el dèficit català, segons el catedràtic d'economia de la UPF i conseller del Banc d'Espanya, Guillem López Casanovas.

l'Estat a través del fons de liquiditat i amb un interès entre el 5% i el 6%.

En aquest sentit, la degana de la Facultat d'Economia de la UB, Elisenda Paluzi, recorda que si Catalunya gestionés tots els tributs no hi hauria retallades. Pel que fa a la pròrroga, afegeix que el conseller d'Economia ha pres una decisió "incertada" aturant temporalment els comptes —el 0,7% és "horrorós"— en espera d'un límit millor. Assenjala, però, que no es pot continuar així tot l'any, perquè hi ha pressupostos d'entitats públiques, com ara els de les universitats, que estan aturats en espera de saber les xifres finals de la Generalitat.

El professor d'economia d'Esade Josep Manel Comajuncosa també celebra que s'hagi "ajornat" el pressupost per tal que sigui com més "realista" millor, però remarca que no pot ser una congelació indefinida. "Hi hauria una sensació de provisionalitat. Seria com un escenari a la italiana", destaca. A més, subratlla com és d'injust el finançament autonòmic. ■